

Mitä laitetaan?

Hei pro vain kaikille, vai pitäisikö sanoa Hai pro tai Reklamoi! Anestesiologi saa palvelua työpaikallaan lukemattomia tahoja. Vaikka hän ei tee diagnooseja, hän on melkein oikea lääkäri, suuri mahdollista- ja. Elvytyspalvelukin pelaa ympäri vuorokauden. Tämän tietäen potilaat voivat rauhallisin mielin mennä elottomiksi. Anestesiologit toteuttavat yhtä lailla arvokkaan kuin irvokkaankin kuoleman asiakkaan ja omaisten toiveita orjallisesti noudattaen. Katkokävelyä ja -hengitystä (Cheyne-Stokes) potevan ysisekankin tehohoito onnistuu. Kunpa eutanasiakin sallittaisiin teho-osastolla kääntämällä nappulat koilliseen.

Kirurgillakin on ongelmansa. Hän ei pysty lukemaan Tex Willeriä eikä maksamaan laskujaan leikkauksen aikana netissä. Kirurgi voisi ilahtua nähdessään anestesiologin käyvän salissa leikkauksen aikana, kokeile! Näin narkkari voisi päästä jopa pyyhkimään hikeä tri Kildaren otsalta.

Miksi kirurgi ja anestesiologi eivät voisi tulla keskenään toimeen, ovathan he geneettisesti varsin lähellä toisiaan. Kirurgi on kuitenkin leikkausteatterissa ensirakastajan roolissa anestesiologin soitellessa toista viulua. Itse asiassa nukuttaja ei osallistu näytelmään ollenkaan, vaan on ikään kuin kriitikko. Anestesiologi on kirurgiaa arvostellessaan leikkaajan mielestä kuin rakkaudesta puhuva eunukki tai valonnäyttävä öisellä riiu-reissulla. Kun ei pääse panemaan, pitää panetella. Pääasia on, että lopputulos onnistuu: ”Hyvä, että saatihin.”

Opettele tuntemaan kirurgien vaatimukset ja toteuta ne viipymättä. Oli sitten kyseessä Nakke Nalkuttaja, Minni Mitätöijä, Kauko Kiusaaja, Niilo Nipottaja, Harald Hirmuinen tai Kustaa Kusettaja. Neuvottele leikkausjärjestyksestä

operatöörin kanssa nöyrästi. Onnistuessanne voitte yhdessä laulaa: ”Sinä ja minä liikennevaloissa...”

Päivystä ja valvo, syöksy viiveettä synnytyssaliin hymyillen. Diagnoosin *asphyxia anaesthetis-tae imminens* kestää, kun ajattelee, että tästä vielä maksetaan. Lompakossa kahisee, eikä raha mene huonoon tarkoitukseen: vaimoni irtoripsetkin on maksettu minun silmäpusseillani.

Ei kirurgi ole vaativa pelkästään kiusatakseen. Työ ei suju, jos salissa vallitsee kaikkien sota kaikkia vastaan (*bellum omnium contra omnes*). Tällöin työnteko on vain sarja nälän aiheuttamia pakko-liikkeitä ja yksi työpäivä lyhentää elämää kahdeksan tuntia. *Vita est tempus optimum hominis* eli elämä on ihmisen parasta aikaa (tenori ja ajattelijä M. Nykänen).

Älä kerro kirurgivitsejä, kuten: A fool with a tool is still a fool. Tai, että kirurgit joutuivat perumaan pikkujoulustaan tiernapojat -esityksen, koska paikalta ei löytynyt kolmea viisasta miestä. Unohda myös blood-brain-barrier, koska ortopedieilla on tutkitusti korkeampi ÄO kuin anestesiologeilla (BMJ 11/2011).

Vaikka stressaantunut kirurgi näyttää tunteitaan ilman estoja tai estojaan ilman tunteita tyyliin: ”Jos ei puhe auta niin puukko, jumalauta!”, yritä ymmärtää. Yritys on epäonnistumisen ensimmäinen vaihe. Naura hänen vitseilleen, se pönkittää hänen egoaan, mikäli siinä enää varaa on. Naura, vaikka vitsit ovatkin alatyylisiä, kuten suulakihalkiota korjaavan kirurgin tokaisu: ”Vittallakos vihellät kun on huuli halki.”

Pyri seurustelemaan kirurgien kanssa myös työn ulkopuolella, esim. postoperatiivisilla päivillä. Siellä voit parhaiten saavuttaa heidän hyväksyntänsä tarjoamalla heille oluen. ■